

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 5. kolovoza 2007.

Bogatstvo nije apsolutno dobro

Draga braćo i sestre, ove, 18. nedjelje u vrijeme kroz godinu Boja riječ potiče nas na razmišljanje o tome kakav treba biti naš odnos prema materijalnim dobrima. Bogatstvo, premda je i ono dobro, ne smije biti promatrano kao apsolutno dobro. Ponajprije, ono ne jamči spasenje, nego ga naprotiv moe čak i ozbiljno ugroziti. Isus u današnjem evanđeoskom odlomku skreće pozornost svojim učenicima upravo na taj rizik. Stvar je mudrosti i kreposti ne prionuti srcem uz dobra ovoga svijeta, jer sve je prolazno, sve moe iznenada nestati. Pravo blago, za kojim neprestano moramo tragati, za nas kršćane nalazi se u "onom gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu". Podsjeća nas na to danas sveti Pavao u Poslanici Kološanima, dodajući da je naš ivot već "skriven s Kristom u Bogu" (usp. 3,1-3).

Na uzdizanje pogleda prema "gore", prema Nebu, poziva nas i svetkovina Preobraenja Gospodnjega, što ćemo je sutra proslaviti. U evanđeoskom odlomku o preobraenju na gori unaprijed nam je dan znak, koji nam omogućuje da bacimo barem kratki pogled na kraljevstvo svetih gdje ćemo i mi, na koncu našeg zemaljskog ivota, moći sudjelovati u slavi Kristovoj, koja će biti potpuna, cjelovita i konačna. Tada će sav svemir biti preobraen te će se konačno ostvariti boanski naum spasenja. Dan svetkovine Preobraenja ostaje povezan s uspomenom na moga časnoga prethodnika slugu Bojega Pavla VI., koji je upravo ovdje, u Castel Gandolfu, 1978. dovršio svoje poslanje te je pozvan ući u dom nebeskoga Oca. Spomen na njega ostaje nam kao poziv da gledamo prema gore i da vjerno sluimo Gospodinu i Crkvi, kao što je on to činio kroz ne tako jednostavne godine prošloga stoljeća.

Neka nam ovu milost izmoli Djevica Marija, koje se danas posebice spominjemo, slaveći liturgijski spomen posvete bazilike Sv. Marije Velike. Kao što je poznato, to je prva bazilika na Zapadu podignuta u čast Marijinu, a 432. obnovio ju je papa Siksto III. kako bi proslavio boanskom

majčinstvo Djevice, dogmu što ju je svečano proglasio Efeški ekumenski sabor godinu dana ranije. Neka nas Djevica, koja je više od bilo koga drugog stvorenja, sudjelovala na otajstvu Krista, podri u ovom hodu vjere da, kao što nas to i liturgija danas poziva, "dok svojim silama radimo na zemlji, ne dozvolimo da nas nadvladaju pohlepa i sebičnost, nego uvijek traimo sto je dobro pred Bogom."

Nakon molitve Anđeo Gospodnji:

Htio bih sada uputiti posebnu misao odgovornima za vjernike u Rumunjskoj pravoslavnoj Crkvi, tek nekoliko dana nakon preminuća njegova blaenstva patrijarha Teoctista. Na svečani pogreb, koji je odran prošlog petka u patrijarhalnoj katedrali u Bukureštu, poslao sam kao svoga predstavnika kardinala Waltera Kaspera, predsjednika Papinskog vijeća za promicanje jedinstva među kršćanima, a pratilo ga je i odgovarajuće izaslanstvo. Drago mi je sjetiti se s poštovanjem i ljubavlju ovog plemenitog pastirskog lika, koji je ljubio svoju Crkvu i dao pozitivan doprinos odnosima između katolika i pravoslavnih, ohrabrujući neprestano Mješovitu međunarodnu komisiju za teološki dijalog između Katoličke Crkve i Pravoslavne Crkve u svojoj cjelini. Jasna svjedočanstva njegove ekumenske zauzetosti također su i dva njegova posjeta mome časnom prethodniku Ivanu Pavlu II. te gostoprimstvo što ga je patrijarh ukazao rimskome biskupu za njegova povijesnoga hodočašća u Rumunjsku 1999. "Vječna mu pamjat", tako pravoslavna liturgijska tradicija zaključuje sprovednu slubu onih koji su usnuli u Gospodinu. Prihvaćamo i mi ovaj zaziv, moleći Gospodina da primi ovog našega brata u svoje kraljevstvo beskonačnog svjetla te mu udijeli pokoj i mir obećane vjernim slubenicama Evandjelja.